

[Ole Bjørn Kraft.]

afsendelse, og sandheden er jo, at det har været umuligt for styrkerne at løse den opgave, som De Forenede Nationers sikkerhedsråd har stillet dem, under de vilkår, som for øjeblikket hersker.

Når vi nu som en ansvarlig forsamling, som det danske folks repræsentanter, giver regeringen bemyndigelse til at afsende 1.000 unge danske soldater til Cypern, må vi gøre det med en følelse af det ansvar, som i denne sag også påhviler folketinget. Naturligvis er det i første række — som også venstres ærede ordfører har fremhævet — regeringens ansvar, men også folketinget, som giver regeringen muligheden for at afsende dem, må tænke på den situation, som de danske soldater i givet fald kan blive stillet over for. De kan meget let blive inddraget i blodige begivenheder under vilkår, der vil vanskeliggøre deres stilling og — for at sige det mildt — gøre det svært for dem både at løse den opgave, der er stillet dem, og måske i givet fald at beskytte deres egen stilling.

Derfor vil det konservative folkeparti, der helhjertet er gået ind for den principielle beslutning, også i dag helhjertet stemme for dens vedtagelse her i tinget, men gøre det under den forudsætning, at regeringen i den tid, der nu kommer, vil holde sig nøje underrettet om situationens udvikling, og tillige under den forudsætning, at man inden den endelige afsendelse vil foretage en vurdering af, om situationen nu også er således, at der er nogen mulighed for, at de danske styrker som FN-styrke kan løse den opgave, de bliver stillet over for. Som det allerede blev fremhævet under første behandling, må det være en given ting, at regeringen, når den har foretaget denne vurdering, vil forelægge det endelige resultat af sine overvejelser for det udenrigspolitiske nævn.

Da der jo er en voksende ængstelse og en voksende usikkerhed ikke blot hos os, men også i de lande, der allerede har sendt styrker til Cypern — hvilket fremgår af forskellige diskussioner og indlæg, der har været bl. a. i England — håber jeg også, at den høje regering vil rådføre sig med de andre lande, der har styrker på øen, og høre deres opfattelse af, hvordan vilkårene er med den instruks, under hvilken styrkerne

arbejder; måske vil det være naturligt i første række at rådføre sig med de nordiske lande, selv om de altså ikke i øjeblikket skal sende styrker dertil. Jeg vil gerne høre, om regeringen måske allerede har et indblik i, hvordan man i Norge og Sverige ser på den situation.

Det er allerede tilrettelagt, hvorledes styrken skal tilvejebringes, og på en måde kan man hilse med tilfredshed, at der er tilstrækkeligt mange unge danske, som ser alvoren i denne situation, og som også er rede til at gøre denne indsats, der meget vel — det må ikke skjules — kan blive en indsats, der kan koste livet. Det er meget tilfredsstillende, at der er tilstrækkeligt med frivillige.

Med hensyn til det spørgsmål, som blev rejst af det ærede medlem hr. Østergaard, er for os det afgørende, at beredskabet ikke svækkes. Den internationale situation, også på grund af Cypernudviklingen, er ikke en sådan, at vi kan svække beredskabet, og her må forsvarsministerens vurdering naturligvis være af meget stor betydning. I forvejen er vor sikringsstyrke jo ikke af et så overvældende omfang. Det er jo kendt, at vi i det konservative folkeparti — det var også venstres stilling — i sin tid kunne have ønsket den noget større; en formindskelse af den kan kun finde sted efter en meget nøje prøvelse, og på forhånd ville jeg ikke tro, at det var rimeligt at foretage en sådan.

Med disse bemærkninger skal jeg altså anbefale, at folketinget i dag stemmer for det foreliggende forslag til beslutning, og jeg håber, at både den højtærede forsvarsminister og den højtærede udenrigsminister vil oplyse tinget om deres syn på og vurdering af de vilkår, under hvilke vi forbereder afsendelsen af denne styrke.

Else-Merete Ross: Forslaget til folketingsbeslutning om opstilling af en permanent dansk militær beredskabsstyrke fik almindelig tilslutning ved første behandling. Der blev rejst en del spørgsmål, som for størstedelens vedkommende blev besvaret allerede den samme dag af den højtærede forsvarsminister. De resterende spørgsmål og en del andre er blevet besvaret i et samråd, og derefter har udvalget enstemmigt afgivet betænkning om vedtagelse af dette forslag til folketingsbeslutning.